

РЕШЕНИЕ

№ 448

гр. Перник, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Катя В. Т.
като разгледа докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно
наказателно дело № 20211720201965 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С наказателно постановление №14-2100005 от 23.11.2021г., издадено от директор на Дирекция “Инспекция по труда“ – Перник, на “Кеш Кредит“ ЕАД, гр. София, ЕИК ****, представлявано заедно от изпълнителните директори З.К.Я. и Л.О.Т., на основание чл.416, ал.5, във вр. чл. 414, ал.3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер 1500 /хиляда и петстотин/ лв., за това, че на 18.10.2021г., в качеството си на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на Кодекса на труда, не е уредил отношенията по предоставянето на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор в писмена форма с лицето Б.Х. – нарушение на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от Кодекса на труда.

Против издаденото наказателно постановление в срок е постъпила жалба от “Кеш Кредит“ ЕАД гр. София, чрез пълномощник – адв. П.П., с която оспорва законосъобразността и обосноваността на издаденото наказателно постановление, като поддържа, че наказателното постановление е издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че е необосновано, тъй като събраните доказателства не подкрепят формираните фактически и правни изводи. Алтернативно жалбоподателят излага тезата, че случаят е маловажен и попада в приложното поле на чл.28а от ЗАНН.

В съдебното производство тезите в жалбата се поддържат и допълват от

пълномощника, който педира за отмяна на обжалваното наказателно постановление. Навеждат се възражения, че изложените факти не очертават визирания състав на административно нарушение, че законът е приложен неправилно, тъй като правоотношенията между дружеството - работодател и свид. Б.Х. не са трудови по своя характер. Твърди се, че формираният противоположен извод се основава единствено на попълнената от лицето декларация, като са игнорирани останалите представени от дружеството писмени доказателства, установяващи действащ между страните договор за търговско посредничество. Пълномощникът педира за отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно и необосновано, издадено в нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Претендира и присъждане на направените разноски от жалбоподателя за адвокатско възнаграждение.

Административнонаказващият орган, чрез процесуалния си представител – ю.к. А.М., изразява становище за неоснователност на жалбата и педира обжалваният административен акт да бъде потвърден, като издаден при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон. Застъпва тезата, че представеният договор за търговско посредничество е неотносим към казуса, доколкото страна по него е различно търговско дружество. Оспорва възражението за маловажност на случая, предвид разпоредбата на чл.415 в, ал.1 от Кодекса на труда. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер 100 лева..

Пернишкият районен съд, в настоящия съдебен състав, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и 18 от НПК, вр. чл.84 ЗАНН, както и доводите на страните, намира за установено следното:

На 18.10.2021г. свидетелите Т. Б. Т. и ЕВ. АНЧ. Т. – гл. инспектори в Д „Инспекция по труда“ - Перник, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол „офис за кредити „Кеш кредит“, находящ се в гр. ****, стопанисван от „Кеш кредит“ ЕАД, гр. София. При проверката в обекта заварили едно лице - свидетелката Б. Б. Х.. Същата заявила, че работи от две години във фирмата въз основа на сключен граждански договор.

На основание правомощието си по чл. 402, ал.1, т.3 от КТ инспекторите поискали лицето писмено да декларира факти и обстоятелства, свързани с осъществяваната дейност. В тази насока предоставили на Х. декларация за попълване, в която същата вписала личните си данни и че работи в „Кеш кредит“ ЕАД от 04.03.2019г. като кредитен консултант. В графата относно наличие на сключен писмен трудов договор отразила, че няма такъв, а има граждански договор. Декларацията Б.Х. подписала саморъчно и отразила датата и часа на попълване - 18.10.2021г., 15.40 часа.

Междувременно свидетелката уведомила по телефон управителя на обекта за започналата проверка, който пристигнал преди приключването ѝ.

Оставена била призовка за представяне на допълнителни документи в Д „ИТ“, необходими за финализиране на проверката. На 20.10.2021г. по имейл на инспекторите били предоставени документи, като сред тях липсвал сключен трудов договор с Б. Б. Хр..

Въз основа на установеното в обекта фактическо положение, основавайки се на попълнената от Б.Х. декларация по чл.402 от КТ, и след преглед на допълнително представените документи контролните орган приели, че работодателят е извършил нарушение на чл.62, ал.1, чл.1, ал.2 от КТ, тъй като на 18.10.2021г. не е уредил като трудови правоотношения отношенията по предоставяне на работна сила, като не е сключил трудов договор в писмена форма с лицето Б.Х.. Въз основа на този извод на 02.11.2021г. в присъствието на пълномощник на дружеството и на инспектор Е.Т. - свидетел на извършване и установяване на нарушението, свид. Т.Б. образувала административнонаказателно производство със съставяне на АУАН №14-2100005/ 02.11.2021г. На същата дата актът бил предявен на упълномощеното лице за запознаване и подписване, при което обяснения и възражения на били вписани в съдържанието му .

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не постъпили и допълнителни писмени възражения.

На 23.11.2021г., след проверка по реда на чл.52, ал.4 от ЗАНН, базирайки се на събраните по преписката доказателства, административнонаказващият орган приел, че са налице основанията по чл.53, вр. чл.83 от ЗАНН и издал наказателно постановление, с което на основание чл.414, ал.3 от КТ ангажирал имуществената отговорност на „кеш Кредит“ ЕАД, гр. София в качеството му на работодател, за същото нарушение, налагайки имуществена санкция в размер 1500 лв..

Изложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите Т. Б. Т., Е. А. Т. и Б. Б. Х., както и приетите писмени доказателства: АУАН № 14-2100005/02.11.2021г., протокол за извършена проверка №ПР2134220/18.10.2021г., декларация по чл.402, ал.1, т.3 от КТ, пълномощно, заповед №1260/18.12.2017г. и заповед №3-0035/29.01.2014г. на изпълнителен директор ИА“ГИТ“ – София, както и от представените в съдебното следствие и приети като писмени доказателства: разпечатка на ел. писмо, договор за търговско посредничество при предоставяне на финансови услуги от 04.03.2019г., сключен между „Финтех Сървисиз“ ЕАД и Б. Б. Х. с приложени към него Общи условия към договор за търговско посредничество при предоставяне на финансови услуги и схема за възнаграждение, сметка за изплатени суми по чл.45, ал.4 от ЗДДФЛ от 19.10.2021г. и 02.12.2021г. .

Въз основа приетата фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество се явява основателна.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са пречка за разглеждане на делото по същество.

Възраженията в насока, че съставеният акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление не отговарят на изискванията на чл.42, т.3 и т.4 и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН не се приемат за основателни.

В наказателното постановление ясно е посочена административнонаказателната норма, въз основа на която е наложена имуществена санкция на жалбоподателя, означена е и датата на извършване на нарушението. Предвид естеството на констатираното нарушение - нарушаване на изискването по чл.62, ал.1 от КТ за формата, в която следва да бъде облечено вече възникналото между страните трудово правоотношение, то в случая датата на проверката съвпада с датата на извършване на нарушението. По отношение възражението за неизвършена преценка за маловажност на нарушението, то самият факт на издаване на наказателното постановление несъмнено означава, че при решаването на въпросите по чл.53, ал.1 от ЗАНН АНО не е установил основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Възраженията по същество на спора обаче се явяват основателни.

Твърди се от наказаното дружество, че към момента на проверката от инспекторите при Д "ИТ" - Перник, свидетелката Б.Х. не е била в трудово-правни отношения с "Кеш кредит" ЕАД, а е изпълнявала посредническа дейност като кредитен специалист при извършване търговската дейност на дружеството, а именно предлагане и продажба на финансови продукти. Тази теза се основава на представените и приети като писмени доказателства: договор за търговско посредничество, сключен на 04.03.2019г. между „Финтех Сървисиз“ ЕАД, представлявано от З.Я. и Л.Т. от една страна, и Б.Б. Х., от друга, Общите условия на гражданския договор, както и два броя сметки за изплатени суми по договора за м. 09.2021г. и м.10.2021г. Поддържа се, че събраните доказателства са оценени неправилно от актосъставителя и наказващия орган, в резултат на което са формирали необоснован и незаконосъобразен от материално-правна страна извод за наличие на фактическо трудово правоотношение, несъобразено с изискванията в чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ.

Преценявайки направеното възражение и изложените правни доводи в негова подкрепа в контекста на събрания доказателствен материал, съдът го намира за основателно, по следните съображения:

Изводът си за осъществяване на административнонаказателния състав по чл.414, ал.3, във вр. с чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ актосъставителят е формирал въз основа на обстоятелството, че при извършване на проверката в обект на дружеството: офис за кредити, находящ се в гр. ****, инспекторите от Д "ИТ" - Перник са заварили лицето Б.Х. да извършва офис дейност без сключен писмен трудов договор. Основавайки се на данните попълнени от

лицето в декларацията по чл.402 от КТ, по-точно на част от тях – посочено работно място, работно време и почивки, както и на обстоятелството, че при документалната проверка относно това лице трудов договор не се представил, контролният орган приел, че свид. Х. е полага труд в дружеството в нарушение на изискванията на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ – без сключен писмен трудов договор.

Констатацията на контролните органи изначално е била спорна, тъй като още при проверката на място в обекта, свид. Х. е заявила, че изпълнява дейност за „Кеш кредит“ ЕАД по граждански договор от 04.03.2019г., което изрично посочила и в съдържанието на попълнената от нея декларация, както и че получава възнаграждение „на процент“. В съдебното производство пълномощникът на жалбоподателя твърди, че в електронна комуникация след проверката, на контролните органи е представен сключения договор за търговско посредничество със същото лице, но такива доказателства не са приобщени към административнонаказателната преписка, по която е издадено обжалваното наказателно постановление.

Документите, удостоверяващи твърдяната договореност между страните по гражданското правоотношение са представени и приети като писмени доказателства в съдебното следствие. Доказателственото им значение неоснователно се оспорва от пълномощника на АНО с мотив, че нямат достоверна датата и са изготвени за целите на процеса, тъй като възникналото търговско правоотношение на посочената в договора дата кореспондира на останалите писмени и гласни доказателствени средства. Данни за съществуването на договора свид. Х. е посочила още при проверката на място в обекта – устно пред инспекторите и писмено в попълнената декларация, което поддържа и в показанията си в съдебното производство. Този факт изрично потвърждава и свид. Т.Б., която съобщава, че в първоначалния разговор със завареното в обекта лице /свид. Б.Х./ последната съобщила, че няма трудов договор, тъй като работи на граждански договор повече от две години.

При тези данни, не жалбоподателят, а контролните органи са били длъжни да съберат доказателства за твърдяната от лицето обвързаност с „Кеш кредит“ ЕАД, с оглед обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства, имащи значение за изясняване на случая, както и предвид лежащата върху АНО тежест на доказване в производство. По делото няма данни от страна на контролните органи и АНО да са изисквани документите, които наказаното дружество е представило в съдебното производство, което е довело до едностранчиво изследване обстоятелствата по делото и доказателствена непълнота при вземане на решение по въпроса има ли извършено административно нарушение.

Следователно, изначално изводът за характера на отношенията между ЮЛ и свид. Х. е бил разколебан, което е изисквало активност в събирането на допълнителни доказателства за безспорно установяване на действителното

положение.

Основавайки се на събраната в съдебното производство доказателствена съвкупност, съдът приема, че извода за осъществяване състава на процесното административно нарушение е необоснован, тъй като не са събрани убедителни доказателства за наличието на същностните елементи на трудовото правоотношение, а именно: предоставяне на работна сила за изпълнение на определен вид работа при определено работно време и място, при регламентирани почивки и спазване на трудова дисциплина, срещу договорено трудово възнаграждение. Доказването на тези елементи от обективна страна е в тежест на административно-наказващия орган.

В конкретния казус анализът на доказателствата сочи, че извода си за конкретното нарушение АНО е изградил на базата на установеното на място от инспекторите на Д „ИТ“ фактическо положение, подписаната от Б.Х. декларация по чл.402, ал.1, т.3 от КТ – че работи в „Кеш кредит“ ЕАД като кредитен консултант от 04.03.2019г., както и на безспорната липса на сключен трудов договор. Вписаните данни в декларацията обаче са преценявани едностранчиво и записите в нея са тълкувани избиращелно, тъй като е видно, че в графата почивни дни е записано „почивам“, в т.7 за получавано трудово възнаграждение е вписано „на процент“, а в графата относно наличие на сключен писмен трудов договор е отбелязано, че има граждански договор. Същите данни Х. е предоставила и устно на инспекторите. При това положение установеното от свид. Т.Б. и Е.Т. присъствие на свид. Х. в обекта на „Кеш кредит“ ЕАД, при това без да внасят конкретика относно поведение и действия на последната, съвсем не е било достатъчно да се формира извод за съществуващо трудово правоотношение, необлечено в предвидената в закона форма. Обоснована преценка в тази насока не е била възможна без да се съберат доказателства за твърдяната от лицето гражданска обвързаност с търговското дружество.

Събраните служебно от съда и по инициатива на жалбоподателя в съдебно следствие гласни и писмени доказателства опровергават извода, до който е достигнал АНО за наличие елементите на трудово правоотношение.

В показанията си свид. Б.Х. установява, че по граждански договор, сключен на 04.03.2019г., извършва рекламна дейност за „Кеш кредит“ ЕАД. Посочва, че офисът на дружеството, в който е извършена проверка не е работното и място и го посещава само, за да взима рекламни материали за предлаганите от дружеството финансови продукти и да отчита дейността си, както и че именно в такъв момент е извършена проверката. Свидетелката изяснява, че няма определено работно време, регламентирани почивки и фиксирано възнаграждение, тъй като, предвид естеството на извършваната рекламна и консултантска дейност, самостоятелно определя часовете, в които ще я изпълнява в зависимост от останалите си ангажименти, както и че заплащането се определя процентно спрямо разпространените рекламни материали и привлечените клиенти. Свидетелката е категорична, че към

датата на проверката не е имала сключен трудов договор и с други ЮЛ, тъй като по същото време е била студентка, отглеждала е и двете си малки деца и условията на работа по договора за търговско посредничество са я удовлетворявали напълно, доколкото са и давали свобода да съвместява работата си със семейните ангажименти и с тези, свързани с обучението. Обяснява, че вписаното в декларацията работно време е съответствало на времето, което сама е определила за работа на конкретната дата, предвид планирано отсъствие в следващия ден.

Изявленията на свидетелката се кредитират с доверие, тъй като кореспондират на писмените доказателства - договора за търговско посредничество от 04.03.2019г., ведно с приложенията към него и сметките за изплатени суми, а също и поради липсата на противоречия с показанията на свидетелите, посочени от АНО – Т.Б. и Е.Т..

Оспорената от процесуалния представител на наказващия орган относимост на договора за търговско посредничество при предоставяне на финансови услуги с аргумент, че страна по него не е „Кеш Кредит“, а друго ЮЛ са неоснователни.

Видно е, че договорът е сключен на 04.03.2019г. между „ФИНТЕХ СЪРВИСИЗ“ ЕАД, с ЕИК ****, представлявано заедно от изпълнителните директори З.Я. – А. и Л.Т., от една страна, и Б. Б. Х., от друга, и е с предмет посредничество при извършване на търговската дейност на дружеството от страна на Х. в качеството и на кредитен специалист, а именно предлагане и продажба на финансови продукти в съответствие с Общите условия на гражданския договор, представляващ неделима част от съглашението. Справка в ТРРЮЛНЦ сочи, че на 13.01.2020г. „*****“ ЕАД, с ЕИК **** е заличено на основание възникнало преобразуване. От данните в Търговския регистър се установява, че от тази дата „Кеш кредит“ ЕАД с ЕИК **** е правопреемник на две преобразували се дружества – „*****“ и „*****“, като при първото търговско дружество преобразуването е в промяна на правната форма, а при второто - „*****“ формата на преобразуване е вливане в дружеството правопреемник – „Кеш Кредит“ ЕАД. С вписването на преобразуването в Търговския регистър правата и задълженията на преобразуващите се дружества преминават върху приемащото дружество, а преобразуващите се дружества се прекратяват, което в случая е станало на 13.01.2020г., предвид извършеното на тази дата вписване на промяната.

При тези обстоятелства, гражданското правоотношение възникнало между „Финтех сървисиз“ и Б.Х. е продължило действието си между дружеството – правопреемник и свидетелката.

Позицията на пълномощника на АНО, изразена в съдебните прения - че представеният граждански договор е изготвен с цел заобикаляне на закона и за прикриване на съществуващото към същия момент трудово правоотношение между страните по него, е несъстоятелна. Самият факт, че още в момента на проверката свид. Х. изрично е заявила, че има граждански

договор с фирмата и е посочила конкретната дата, от която изпълнява дейност по него е показателен за това, че тази договореност реално е съществувала. Показанията на свид. Х., съпоставени с клаузите на договора и представените доказателства за заплащане въз основа на него възнаграждение, категорично не дават основание за извеждане на извод, че с договора е прикрита друга воля на страните, а именно съществуваща трудовоправна обвързаност, необлечена в предвидена от закона форма. Елементите на такава не се установява в случая от доказателствата съвкупност.

Събраните още при проверката в обекта на жалбоподателя писмени и устни данни са внесли противоречиви факти, а това е задължавало АНО да докаже вмененото нарушение по категоричен и несъмнен начин. Преди произнасянето си, решавайки въпросите по чл.53 от ЗАНН, последният е имал възможност да констатира доказателствената непълнота /във връзка с твърдяното наличие на съществуващ граждански договор/, да събере допълнителни доказателства и в контекста на всички тях да прецени съществуването на основанията за издаване на наказателно постановление по чл.53 от ЗАНН, респ. за упражняване на правомощието по чл.54 от с.з.

В случая това не е сторено, като АНО е изградил изводите си от правна страна възприемайки изцяло констатацията за нарушение в акта, основавайки се единствено на презумптивната му доказателствена сила, призната в чл.416, ал.1 КТ. Това е довело до липса на задълбочено, обективно и всестранно изследване на всички обстоятелствата по случая, следствие от което са неправилните изводи за фактите и правото. Следва да се отбележи, че по силата на разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от НПК /“доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила”/, приложима съгласно препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, в съдебното производство констатациите в акта не обвързват съда и следва да се преценяват в контекста на целия събран по делото доказателствен материал. Обратното би било в нарушение на презумпцията за невиновност в чл.16 от НПК . С особена сила горното важи в случаите на оспорване, какъвто е и настоящия.

В този смисъл, съдът приема за недоказано към датата на проверката – 18.10.2021 г. свид. Б.Х. да е имала качеството на работник и да е престирала работната си сила за изпълнение на определен вид работа при определено работно време и място, при регламентирани почивки и спазване на трудова дисциплина, срещу договорено трудово възнаграждение с постоянен характер. Изводът за обратното, до който са стигнали контролните органи се явява необоснован, тъй като не е подкрепен с убедителни, корелиращи помежду си доказателства, събрани в хода на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по случая.

Недоказването по несъмнен начин на вмененото на ЮЛ административно нарушение обосновава извод за отмяна на издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно.

По разноските:

Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН в производствата пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбоподателят „Кеш Кредит“ ЕАД е направил разноски за възнаграждение на адвокат в производството и е поискал присъждането им. От приложените по делото пълномощно, договор за правна защита и съдействие и списък на разноските, се установява, че жалбоподателят е заплатил на пълномощника – адв. П.П. възнаграждение 335лв. за защита и процесуално представителство по а.н.дело, образувано в РС - Перник по жалба срещу процесното наказателно постановление. Поради това и с оглед изхода на делото, на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК заплатеното от жалбоподателя възнаграждение на адвокат подлежи на възстановяване от бюджета на органа, издал отменения административнонаказателен акт. Същото е определено в минималния размер от 335 лв., предвиден в разпоредбата на чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.2 от НАРЕДБА №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което съгласно чл.63д, ал.2 от ЗАНН няма възможност за намаляването му.

Изохода на делото мотивира отхвърляне на искането на пълномощника на другата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.3, т.1, вр. ал.2, т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №14-2100005 от 23.11.2021г., издадено от директор на Дирекция “Инспекция по труда” – Перник, с което на “Кеш Кредит“ ЕАД, гр. София, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. ****, представлявано заедно от изпълнителните директори З.К.Я. и Л.О.Т., на основание чл.416, ал.5, във вр. чл. 414, ал.3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер 1500 /хиляда и петстотин/ лв. за нарушение на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от Кодекса на труда.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ – Перник, с адрес гр. Перник, пл. Кракра №1, да заплати на “Кеш Кредит“ ЕАД, гр. София, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. ****, представлявано заедно от изпълнителните директори З.К.Я. и Л.О.Т., сума от 335 /триста тридесет и пет/ лева, представляваща направени разноски в производството за заплатено възнаграждение на един адвокат.

Остава без уважение искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в

Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____